TUMAČENJE RIJEČI BOŽJE: ***Prvo čitanje: Izl 32,7-11.13-14; Psalam: Ps 51,3-4.12-13.17.19; Drugo čitanje: 1Tim 1,12-17; Evanđelje: Lk 15,1-32***

Draga braćo i sestre!

Nekad davno Božji je narod Izrael, samo zato što se Bog nije ponašao onako kako su htjeli i očekivali, što nije bio Bog po njihovoj mjeri i na njihov način, odlučio sam načiniti svoje božanstvo. Tako su od rastopljene kovine napravili zlatno tele, kojemu se čitav narod poklonio i prema tome su djelu svojih ljudskih ruku usmjerili sve ono što pripada Bogu, i hvalu, i čast, i žrtvu, i povjerenje. Vrhunski je to izraz nevjere, zbog čega su prestali biti Božji narod, a postali obični Mojsijev narod, kako čusmo, narod »tvrde šije«. Takav nevjerni narod, koji je sam napravio svoga boga, zaslužuje jedino gnjev pravoga Boga, koji će ih posve izbrisati s lica zemlje. Međutim, poradi Mojsijeve posredničke molitve za narod, da se Bog spomene svih velikih djela koja im je učinio, Bog je poštedio narod od svoga gnjeva i opet mu iskazao svoje milosrđe i praštanje. Kako li je samo istinita mudra izreka koja kaže da se povijest uvijek ponavlja! Kako se najčešće, i po duhovnost najpogubnije, očituje ta velika napast imati Boga na svoju sliku i po svojoj mjeri? Tako što Krist prestaje biti onaj zahtjevni Krist evanđelja, Krist Božje objave, Krist Crkve, a postaje »moj Krist«, Krist kakva ja vidim i kakva ja hoću - Krist jeftinog milosrđa, Krist koji ništa ne zahtijeva, Krist koji je samo dobar čovjek, humanitarne, ali zapravo nedostojan moga potpunog povjerenja, predanja i čvrste poslušnosti. Tako što evanđelje, Sveto pismo i nauk Crkve prestaju biti riječi koje nas se bezuvjetno tiču, kojima gorljivo oblikujemo svoje živote, dane i odnose, a postaju nebitne riječi, koje su nam suhoparne, naporne, koje odišu duhom prošlih, zaostalih i staromodnih vremena. Kako se još najčešće, i za duhovnost najpogubnije, očituje ta velika napast imati Boga na svoju sliku? Tako što za nas Kristova Crkva prestaje biti sveto zajedništvo sabrano po Duhu Svetome, koje čuva, naviješta i ljubi pravoga Krista i gdje jedino možemo upoznati pravoga Boga, a postaje nepotrebni posrednik između Boga i ljudi, servis naših religioznih potreba i tek spomenik ugodne obiteljske tradicije i običaja. Tako što sveta euharistija, osobito nedjeljna sveta misa, prestaje biti vrijeme posvećeno slušanju žive Božje riječi, primanja svete pričesti kao hrane na putu spasenja i susret s braćom i sestrama u vjeri, a postaje teatar u kojem se nešto događa pred našim očima, što nam može biti zanimljivo pa smo tu, ili dosadno pa nismo tu. Jednostavno rečeno, napasti da sami napravimo Boga po svojoj mjeri i na svoj način podliježemo onda kad Boga, Krista, evanđelje, nauk i zajedništvo Crkve te svete sakramente prestanemo shvaćati ozbiljno, kao ono što nas se bezuvjetno tiče i kao ono bez čega ne možemo na putu našega spasa, koliko god to bilo zahtjevno. To nam na posebno snažan način objavljuju prispodobe iz današnjega evanđelja, otkrivajući nam da se Bog silno raduje kad se makar samo jedan grešnik obrati od puta nevjere, kad se vrati sa staza neposlušnosti, kad ponovno u svom životu otkrije snagu za poslušnost Bogu. U svemu tome Boga valja ozbiljno shvatiti. On sve zna, njemu je sve poznato, pa i najskrivenije tajne našega bića. Isto tako, valja ozbiljno shvatiti i Božje milosrđe i njegovu radost zbog obraćenja grešnika. Zašto ne dati svoj prinos Božjoj radosti, zašto da on ne bude radostan zbog našega obraćenja, zbog naše nove zanesenosti njime?! Zato prestanimo s krivim slikama o Bogu, napustimo bogove koje smo napravili, koje smo sami izmislili. Vratimo se Bogu kojega nam je Krist objavio, Bogu kojeg smo upoznali po Crkvi, Bogu kojega susrećemo na jedinstveni način u svetim sakramentima. Sveto nam pismo jamči da ćemo time obradovati Boga, da ćemo biti i sami blagoslovljeni i osnaženi tom neizmjernom Božjom radošću. U tom duhu, kao lijep zaključak je iz drugog čitanja, zapravo riječi sv. Pavla, koji je Boga znao shvatiti ozbiljno te činiti velika djela u Božjoj radosti: Isus Krist dođe na svijet spasiti grešnike, od kojih sam prvi ja. Pomilovan sam zato da na meni, prvome, Isus Krist pokaže svu strpljivost i pruži primjer svima koji će povjerovati u njega za život vječni.

Odgovara: Župni ured sv. Elizabete - Jalžabet

Trg braće Radića 14
42203 Jalžabet
Tel. 042/ 647-083
Mob. 098/728-226

Uredovno vrijeme župnog ureda sat vremena prije i poslije Svete Mise, osim ponedjeljka i blagdana. U slučaju hitnosti nazovite na tel. ili mob.

zupni.ured.jalzabet@vz.t-com.hr
www.zupa-sv-elizabete.hr

16. - 22. rujna 2019

XXIV. Nedjelja kroz godinu

(Broj 469/2019)

Riječ Božja

U ono vrijeme: Okupljahu se oko Isusa svi carinici i grešnici da ga slušaju. Stoga farizeji i pismoznanci mrmljahu: »Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima.« Nato im Isus kaza ovu prispodobu: »Tko to od vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pođe za izgubljenom dok je ne nađe? A kad je nađe, stavi je na ramena sav radostan pa došavši kući, sazove prijatelje i susjede i rekne im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh ovcu svoju izgubljenu.' Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednog obraćena grešnika negoli zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja. Ili koja to žena, ima li deset drahma pa izgubi jednu drahmu, ne zapali svjetiljku, pomete kuću i brižljivo pretraži dok je ne nađe? A kad je nađe, pozove prijateljice i susjede pa će im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh drahmu što je bijah izgubila.' Tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božjim zbog jednog obraćena grešnika.« I nastavi: »Čovjek neki imao dva sina. Mlađi reče ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I razdijeli im imanje. Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje potrati svoja dobra živeći razvratno. Kad sve potroši, nasta ljuta glad u onoj zemlji te on poče oskudijevati. Ode i pribi se kod jednoga žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. Želio se nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao. Došavši k sebi, reče: 'Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: 'Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.' Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.' A otac reče slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i proveselimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se!' I stadoše se veseliti. »A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru pa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka.' A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada iziđe i stane ga nagovarati. A on će ocu: 'Evo, toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima proveselim. A kada dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele.' Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje - tvoje je. No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!'«

RASPORED SVETIH MISA

16. P - Kornelije i Ciprijan, Eufemija, Edita; 1Tim 2,1-8; Ps 28,2.6b-9; Lk 7,1-10	19.00 - Sv. Misa u Kelemenu ***+ Štefica i Antun Janušić***
17. U - Robert Belarmin, Hildegarda; 1Tim 3,1-13; Ps 101,1-3.5-6; Lk 7,11-17	19.00 - Sv. Misa u Jakopovcu ***+ Stjepan Novosel***
18. S - Josip Kupertinski, Lambert; 1Tim 3,14-16; Ps 111,1-6; Lk 7,31-35	19.00 - Sv. Misa u Novakovcu ***+ Marija, Josip, Matilda i Stjepan Šteinglin***
19. Č - Januarije, Eustohije, Teodor; 1Tim 4,12-16; Ps 111,7-10; Lk 7,36-50	8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu ***Na nakanu***
20. P - Andrija, Pavao, Andrijana, paula; 1Tim 6,2c-12; Ps 49,6-10.17-20; Lk 8,1-3	19.00 - Sv. Misa u Novakovcu ***Za Duše u Čistilištu***
21. S - sv. Matej ap. i evanđ., Mato, Matko, Matiša, Mateja; Ef 4,1-7.11-13; Ps 19,2-5; Mt 9,9-13	8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu ***+ Štefanija Vidović*** 19.00 - Sv. Misa u Novakovcu ***+ Dragica i Imbro Srečman***
22. N - XXV. Nedjelja kroz godinu; Am 8,4-7; Ps 113, 1-2.4-8; 1Tim 2,1-8; Lk 16,1-13; ***„Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.“***	**8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu** ***1.)+ Zlata Blaži, Barbara Žnidarić, Agata Horvat*** ***2.)+ Vladimir Pepelko, Vladimir Borović, ob. Pepelko, ob. Picek i ob. Blaži*** **9.30 - Sv. Misa u Kelemenu - ŽUPNA** **11.00 - Sv. Misa u Jalžabetu** ***Za Zdravlje svih naših starijih župljana***

Većina ljudi koji žive na našem planetu izjašnjavaju se kao vjernici. To bi trebalo potaknuti dijalog medu religijama, posvećen zaštiti prirode, zaštiti siromašnih i izgradnji mreže poštovanja i bratstva. Potreban je, isto tako, dijalog među različitim znanostima, jer je svaka od njih sklona tomu da se zatvara u vlastiti jezik, dok specijalizacija dovodi do određene izolacije i apsolutizacije vlastitog područja znanja. To onemogućuje djelotvorno hvatanje u koštac s problemima vezanima uz okoliš. Nužan je, jednako tako, otvoren i poštovanjem ispunjen dijalog između raznih ekoloških pokreta, među kojima nerijetko dolazi do ideoloških sukoba. Ozbiljnost ekološke krize od svih nas zahtijeva da mislimo na opće dobro i kročimo putem dijaloga, koji zahtijeva strpljenje, samodisciplinu i velikodušnost, uvijek imajući na umu: »stvarnost je važnija od ideje«. Mnogo se toga mora mijenjati, ali se nadasve mora promijeniti čovječanstvo. Nedostaje nam svijest o našem zajedničkom podrijetlu, našoj međusobnoj pripadnosti i budućnosti koja se dijeli sa svima. Ova temeljna svijest omogućit će razvoj novih uvjerenja, stajališta i stilova života. Pred nama je veliki kulturni, duhovni i odgojni izazov, a to će zahtijevati da krenemo dugim putem obnove.

(Laudato Si - Hvaljen Budi - br. 201 i 202)

VJENČANJE

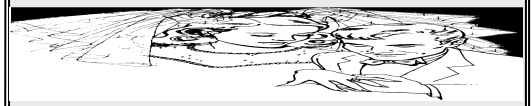

subota 21. IX. u 17.00 sati

Stjepan Cecelja - Margareta Kozulić

KRŠTENJE

subota 21. IX. 2019 u 16.00 i 17.30 sati

Lana Huzjak
Mia Cecelja

Susret Starijih župljana

Dragi župljani! U organizaciji našeg župnog Caritasa danas tjedan na 25. Nedjelju kroz crkvenu godinu 22. rujna organiziramo susret starijih i nemoćnih župljana. Program je sljedeći: od 10. 30 sati prilika za Svetu Ispovijed, u 11.00 sati Koncelebrirana Sveta Misa a nakon propovijedi podjela sakramenta Bolesničkog Pomazanja. Nakon mise druženje i domjenak u našem Pastoralnom Centru. Ovim putem sve Vas molim da budete toliko požrtvovni i omogućite prijevoz starijim u svojoj obitelji ili susjedstvu. Ne zaboravimo na dužnost poštovanja i brige koju vodimo jedan prema drugome. Svim volonterima našega Caritasa od srca zahvaljujem na nesebičnom trudu i zalaganju za potrebe naših bližnjih.

Susret Župnog i Pastoralnog vijeća biti će u srijedu 18. IX. s početkom u 20.00 sati. Molim vijećnike da se odazovu na sastanak!

Isus i danas traži od svojih vjernika da budu znak Božje radosti svima koji bi se htjeli vratiti u očev dom. Uskrsli nas svake nedjelje okuplja na dioništvo te radosti s Bogom koji je milosrdan najprije prema svakome od nas osobno, a onda i prema svim ljudima. U Vjerovanju ispovijedamo da vjerujemo u oproštenje grijeha - ne samo svojih nego i tuđih. Da li tu vjeru primjenjujemo i na one koji se klanjaju zlatnom teletu ili su odlutali od kuće očinske? Dajemo li priliku tim ljudima da se približe Očevoj ljubavi? Konačno, raduje li nas pronalazak „izgubljene ovce“, obraćenje izgubljenog sina ili kćeri?

Ova je nedjelja „ured za izgubljeno i nađeno“ našeg života i doma. Takav odjel posjeduje svaka obitelj i poduzeće. Prije pobližeg promatranja biblijskih čitanja od koristi je prisjetiti se kako se gube osobne stvari: katkada iz neznanja i zaboravljivosti, drugi put iz nemara i nepromišljenosti; i opet namjerno da se dobije premijaod osiguranja ili sebično da se netko dobro provede: ili možda iz kartaške strasti, ili čak zbog prkosa ili gluposti drugih. Ured za izgubljeno i nađeno sadrži pravu enciklopedijsku zbirku životnih priča. (C. Stuhlmueller)

Apostol Pavao tumači svoj život prije susreta s Uskrslim pred Damaskom kao vrijeme nevjere, lutanja i traženja. Zahvalan mu je za pomilovanje, za darovanu priliku biti među spašenicima i postavljanje u službu misionara pogana. Sebe smatra primjerom Božje strpljivosti i poticajem da i drugi očekuju Božje milosrđe. On svojim vjerničkim življenjem i apostolskim djelovanjem želi biti odraz Boga koji je strpljiv i milosrdan.

Molitva Majci Božjoj Žalosnoj

Bože, kod čije je muke, prema Šimunovu proročanstvu, mač boli probo preslatku dušu slavne Djevice i Majke Marije, podaj nam milostivo, da mi koji se sa štovanjem sjećamo da je ona trpjela i bila probodena za nas, po slavnim zaslugama i molitvama svih svetaca koji su vjerno stajali pod križem, zadobijemo sretni učinak Tvoje muke. Koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem, u jedinstvu uha Svetoga, Bog, po sve vijeke vjekova. Amen.

Krist nas je spasio dragovoljnim predanjem u smrt na križu. On je jedini Spasitelj. I ni na koji drugi način ne možemo postati dionici spasenja osim po Kristu i njegovu križu. Izvan Krista nema spasenja.